hecetaşları

aylık şiir dergisi

141.on5kasım2026

hecetaşları

aylık şiir dergisi

yayın yönetmeni

tayyib atmaca

son okuma

metin özarslan

kapak fotoğrafı

Hüseyn Cavid

muhabbet yeri

haydarbey mh.32077. sk.

armada/2 d blok nu: 6

onikişubat/kahramanmaraş

0535 391 92 50

www.hecetaslari.com

hecetaslaridergisi@gmail.com

12. yıl. 141. sayı 15 Kasım 2026

ISSN 2149-4509. (e-dergi

Yusuf Erol Gökduman
Veda / Anneme Mektup / 3

Basri Doğan
Serencam / 5

Recep Çetintaş
Utansın/1 / 6

Hüseyin Kerim Ece
Bir Yürek Yeter / 7

Oruç Dadaşi Elman
Gözlərin Şairdi / 8

Erol Sarı
Şems-i Fani / 9

Yunus Kara
Sürgünden Zafere / 10

İhsan Fatih Polat
Akrep ve Yelkovan / 12

Rəsmiyyə Sabir
Allah / 13

Mustafa Özkahraman
Adres / 14

Osman Köker
Ben mi Gelmedim / 15

Cəmil Əkbər
Olmayaydı / 16

Adem Oğuz
Deruni Haller / 17

Aybəniz Qafarlı
İndi / 18

Vasif Süleyman
Şairliyim Təzə Başlayır / 19

Tacettin Çetin
Sitem / 20

Köksal Cengiz
Bu Vatan Sahipsiz Değil / 21

Peyman Dejbani Gəbəlu
Ürəyimdən / 22

Metin Özarslan
Bakmışsın / 24

■ Yusuf Erol Gökduman

Veda / Anneme Mektup

Henüz on yedi yaşındaydı..
Kasımpatıların çiçek açtığı bir gün
Sabah namazını edâ ederken kalbine yenik düştü. Rahman'a yürüdü..
Sene-i devriyesinde yeğenim Atsız'ın aziz hatırasına..

Mevsim hazandı o dem , üşüyordu gözlerin
Yüzünde bir mâtemin ayak izleri vardı
Ayrılığın enkâzı devrilmiş dağ kadardı..
Seccâdemde son uyku, öyle sessiz ve derin
Mevsim hazandı o dem, üşüyordu gözlerin..

Eski zaman düşüydü kirpiklerinden düşen
Ben senin gök mavisi masallarını sevdim
Bazen zindanda sultan bazen lambada devdim.
Duydum çağırdığını adımı tâ yürekten
Eski zaman düşüydü kirpiklerinden düşen..

Lâl rengiyle akşamlar bir tepede sönünce
Gece yüzlü bahtıma sen güneşler çizerdin
Beşiğimin tülüne kehkeşanları serdin..
Gün hüzmesi zülfüne taht kurmuştum keyfimce
Lâl rengiyle akşamlar bir tepede sönünce..

Elveda çiçeğinde hüzün yüklü katreyim
Uçurtmamı ipinden O kutlu el koparmış
Vâdettiği âlemde kanatsız uçmak varmış..
Kor ateşle dağlanan ciğerinde pâreyim
Elveda çiçeğinde hüzün yüklü katreyim.

Kuzgun bakışlı hicrân yoklarken pencereni
Bir yusufcuk türküsü yürekleri kuruttu
Son kervan gençliğimi kör kuyuda unuttu..
Yakup'un gözlerinde anne buldum ben seni
Kuzgun bakışlı hicrân yoklarken pencereni..

Adanmış yağmurları yutunca şahikalar
Bülbülün bahçesine gökten bir çile düştü
Erkenden gitti bahar, zemheri güle düştü..
Her gece ben dinlerim, sukütun ağıt yakar
Adanmış yağmurları yutunca şahikalar..

Nur dağında duasın, vuslatın ömre bedel
Bir gülüşünle yanar arzın taş perdeleri
Dökülür kucağıma uhuvvet müjdeleri
Ak bulutlar sırtında bana turnalarla gel
Nur dağında duasın, vuslatın ömre bedel..

Ne bilsin üveyikler şu öksüz uzletimi
Bağrına baş koyduğum berzahlar da divâne
Gül attın masivâya, artık üzülme anne
Hicretimde avuttum ben kendi gurbetimi
Ne bilsin üveyikler şu öksüz uzletimi...

Efsunlu iklimlerde dirildi oyuncağım
Elimden tuttu kalbim, maverada uyandım
Göklere kasem olsun ne üşüdüm ne yandım
Şimdi yıldızlar bahçem, ay dede salıncağım
Efsunlu iklimlerde dirildi oyuncağım…

Mevsim hazandı o dem, üşüyordu gözlerin
Yüzünde bir mâtemin ayak izleri vardı
Ayrılığın enkâzı devrilmiş dağ kadardı..
Seccâdemde son veda, öyle sessiz ve derin
Mevsim hazandı o dem, üşüyordu gözlerin..

Basri Doğan

Serencam

Kendini dinlesen uzun bir süre
Sessizlik içinde çığa dönüşür
Tepeyi aşmadan dursan bir kere
Engeller gözünde dağa dönüşür

Harflerin özünden taşan mecazlar
Sevdanın yükünü taşıyamazlar
Semaya yükselir gece niyazlar
Dualar hudutsuz çoğa dönüşür

Gün doğar, yeşerir solan filizler
Her türlü zorluğu kolaylık izler
Med vakti yükselen, coşan denizler
Zamanla çekilir, sığa dönüşür

Gönlüne süzülür koyu akşamlar
Gündüzü uğurlar, ayı selamlar
Çorak toprağına bereket damlar
Bir şafak vaktinde bağa dönüşür

Yokuşlar azalır, başlar inişler
Tevekkül tadında kabullenişler
Endişe kaybolur, zaman genişler
Devir güzide bir çağa dönüşür

Recep Çetintaş

Utansın / 1

Tohum ol toprakta, çatla ve yarıl
Kucak aç göklere kıyama sarıl
Dönmezse meyveye çiçeğe darıl
Kahrından bıkmayan özler utansın

Şafağına kement atıp âfâkın
Başlarsa sinende o bildik akın
Er gibi dikilip safında hakkın
Kıyama kalkmayan yüzler utansın

Sancılarla doğan her tefekkürün
Meyvesi çiledir, dalları sürgün
Buyurun dünyamı ufkundan görün
Kaygıdan bakmayan gözler utansın

Büklüm büklüm bura bura derinden
Ana rahmindeki sancı nevinden
Bu sevdama hor bakanı kininden
Korundan yakmayan közler utansın

Azat et kendini, nefsine dalma
Hesabı diri tut gaflette kalma
Ganimet de olsa âh u zâr alma
Duadan akmayan sözler utansın

Hüseyin Kerim Ece

Bir Yürek Yeter

Takılmadım dünyanın ziynetine süsüne
Peşine düşmedim bir vefasız sevgilinin
Kanmadım reklamların açtığı kampanyaya
Binmedim rastgelenin sanal otobüsüne
Hiç bilmem boyutunu bir deniz sahilinin

Fâni bir mekan bildim, öyle baktım dünyaya
Ümit bağlamadım hiç, solacak sardunyaya

Arzu etmedim batan geminin mallarını
Yağma gününde insan nasıl eder, anlamam
Pazarın curcunası yüreğimden uzakta
Sevemedim eşyanın yorgun hamallarını
Zaman geçse de aynı tas, aynı eski hamam

İnsan yine açgözlü, insan yine merakta
İnsan yine umarsız, insan yine ırakta

Yeşil ovalar, yeni meskenler, araziler
Olabilir, yüreği doyurur mu acaba
Ya eşyaya kul olmak; daha beter diyorum
Bu sözüme şâhittir şehitler ve gaziler
Gün gelir söner ışık, boşa gider her çaba

Bunca uyarı ona, sana yeter diyorum
Tatmin olmuş bir yürek; bana yeter diyorum

Oruç Dadaşi Elman

Gözlərin Şairdi

Gözlərin şairdi gözəl donunda
Dalgalı dənizmiş əzəl donunda
Yanağı islaqdır qəzəl donunda
Süzülən yaşların qəzəlin yazar

Qaşların əydilər kaman qəddini
Düzəldə bilmədi zaman qəddini
Oxlara tapşırdı haman qəddini
O gündən qaşların qəzəlin yazar

Duygular axdıqca yaşa dönürlər
Arzular and içib başa dönürlər
Görsə ki ürəklər daşa dönürlər
Sındıqca, daşların qəzəlin yazar

Bir yaqut ürəyə şəvə sözləri
Bağlayır qəm yüklü dəvə sözləri
Ağ bircək olmamış nəvə sözləri
Ötməyən yaşların qəzəlin yazar

Gözlərin şairdi dəniz qürurlu
Qəzəlli boylanır baxışı nurlu
Yerində fərq etməz, dəli, şüurlu
Dar üstə başların qəzəlin yazar

Doluxub ağlasa şeir səpələr
Kimə şər, kiminə xeyir səpələr
Elə bil *Elman*'a deyir, səpələr
Süzülən yaşların qəzəlin yazar

■ Erol Sarı

Şems-i Fani

Dağların ardından bakma ey fani
Gel metruk haneme endamın göster
Gözlerin Süreyya gönlün leyli mi?
Yanmaksa muradın feryadın göster

Çokta böbürlenme yardayım diye
Eşsiz ve mücerret yerdeyim diye
İbrahim'den öte hardayım diye
Dersin müstesnayım yüreğin göster

Ki gece hasbihal etmek diledim
Çıkmadı cemalin nerde bilelim
Madem baki idin lafzi olalım
Buyur meclise de mehtabın göster

Bilirsin Beka'da sen ve ben hiçiz
Ben nadan bir köle, gece sen aciz
Hiçlik diyarında hiçliğe tacız
Gururu bırak da menbağın göster

■ Yunus Kara

Sürgünden Zafere

Kurtlar uludu bir gün rüzgârlar beni andı,
Yedi dağın başında yedi meşale yandı,
Sinemde sakladığım o deli ruh uyandı;
O ruhla yine koştuk başı karlı dağlara,
Yeniden bayrak diktik mübarek Karabağ'a.

Yalınayak kovulan top tüfekle dönen ben,
Haç'a karşı savaşıp her cephede ölen ben,
Tacı-tahtı istemem kapındaki kölen ben;
Rest çekip Erivan'a, rest çekip köhne çağa,
"Zafer" diyen yiğitler yürüdü Karabağ'a.

Sürülen körpeyim, kirlenen kızım,
Yaralı hilalim, öksüz yıldızım,
Kutuptan soğuğum çölden ıssızım,
Yolları kesilen Karabağ'ım ben.

Şuşa, Laçin, Zengilan; sizden aldığım hızla,
Irkıma yol gösteren hilal ile yıldızla,
Dedem Korkut öğütlü gökçe gözlü kırk kızla;
Nice yiğit kan döktü bu uğurda toprağa,
Böylece şan verdik yeniden Karabağ'a.

Yaz başında Terter'de Mübariz'le el ele,
Koşar adım atladık Muhammedi menzile,
Mübariz'e hayrandı o gece Kür Şad bile,
Hocalı şehitleri sarılarak bayrağa,
Ecdat ile beraber gömülsün Karabağ'a.

Dinmedi yüz yıldır dökülen yaşım,
Kırılan kemiğim, kesilen başım.
Kardeşe koşarken yolda kalmışım,
Balası asılan Karabağ'ım ben.

Silip göz yaşlarını tarihine kulak ver,
Bu değişmez kuraldır; kader kahraman seçer,
Turan'a giden yol ki; muhakkak senden geçer;
Bir haber sal Bosna'ya, Kerkük'e, Türkmendağ'a,
Yeniden bahar gelsin dört yandan Karabağ'a.

Oğuz Kağan mirası Alplerin süngüsüyle,
Kelbecer'i inleten Allah Allah sesiyle,
Dağlara 'zafer' yazıp mehteran bestesiyle;
Kanımızla işledik ay yıldızı sancağa,
O sancakla yürüdük yeniden Karabağ'a.

Karabağ canandır Karabağ candır,
Gözümdeki nurdur, inci mercandır,
Karabağ Türklüğe ebet vatandır,
Türk mührü basılan Karabağ'ım ben.

İhsan Fatih Polat

Akrep ve Yelkovan

Zaman dilsiz bir nehir, akar gizli, derinden
Sızdırır kanı kalbin bütün çeperlerinden

Ne dur diyen bir nefes, ne bir set var önünde
Erir geçmiş ve âtî ibrelerin yönünde

Yüzlerde derin izler saniyeler kazarken
Kader sessizce ömür kitabını yazarken

Bir rüzgârdır savurur gençliğin yargısını
Her akşam bir mezara gömer gün kaygısını

Gecenin boğazında, tık, tık, atar bu sesler
Darp alır her vuruşta tükenir son nefesler

Bu gelgit çekilirken boşa düşer vuslatlar
Derken her tıkırtıda yalnızlaşır hayatlar

Ne taht kalır ne saray, zaman her şeyi yutar
Sessizce avucunda koca bir ömrü tutar

Eski bir hatıradır artık en canlı renkler
Zamanın çarklarında erir bütün emekler

Uçup gider avuçtan en ihtişamlı ânlar
Bir sisli masal olur ufku parlak mekânlar

Yarın, bir kördüğümdür, dünün külleri kalır
Giden her saniyeden ruhlar bir ibret alır

Ebedî der ki ömür bir göz kırpma kadardır
Bu acımasız çarkın ardı derin mezardır

■ Rəsmiyyə Sabir

Allah

Qoyma bu dərdi-kədəri,
Qoyma məni yeyə, Allah.
Mən olmasam bu taleyə,
Kimsə durmaz yiyə, Allah.

Günlərim yanıb solduqca,
Tüstüm gözümə dolduqca,
Ürəyim kabab olduqca,
Qəm yığışır iyə, Allah.

Ömrüm keçir "dad" içində,
Dərdi-qəmim şad, içimdə,
İçim, çölüm od içində,
Üşüyürəm niyə, Allah?

Gözlərəm ay batanadək,
Fələk sayan bitənədək,
Gələcəyəm qu quşu tək,
Nəğmə deyə-deyə, Allah.

Mustafa Özkahraman

Adres

Hayırlı niyetle başla sayine,
Besmele, her işin başında gerek.
Yiğit olan haram katmaz aşına,
Afiyet, cömertin aşında gerek.

Bin bilsen de danış onu bilene,
Sırrın açma her yüzüne gülene,
Sırt çevirme gözyaşını silene,
Dostun nişanesi döşünde gerek.

Bir şey olmaz deme, tedbirini al,
Tevekkül ipiyle Yaradan'a sal,
Seyreyle aslına rücudur ahval,
İtidal müminin işinde gerek.

Kavli leyyin ile hitap et kula,
Zinhar el uzatma sahipsiz mala,
Arı bin dolanır bir gram bala,
Yılanın zehri dişinde gerek.

Dinle büyüklerden hak sözlerini,
Çevir haramlardan hep gözlerini,
Gıyabî ararsan aşk izlerini,
Beytullah'ın kara taşında gerek.

■ Osman Köker

Ben mi Gelmedim

Bir akşam üzeri dedim elveda
"Gitme kal" dedin de ben mi kalmadım?
Sende sonsuz kalsın diye bu sevda
"Buse al" dedin de ben mi almadım?

Yolcu ettin beni sallamadın el,
Bir mendil vermedin var mıydı engel,
Seviyorum seni çabuk geri gel
"Canan ol" dedin de ben mi olmadım?

Nice yazlar geçti, geldi yine güz,
Kimsesizler gibi bıraktın öksüz,
Gecelerim daha olmuyor gündüz,
"Kapım çal" dedin de ben mi çalmadım?

Zor geçiyor günler hasret bitmiyor,
Aşkı taşımaya yürek yetmiyor,
Düğümlendi boğaz lokma gitmiyor,
"Derman bul" dedin de ben mi bulmadım?

Beyzade yalvardı günlerce sana,
Bilirsin yüreğim kimlerden yana,
Uzaktan seslendin, belki de bana,
"Hadi gel" dedin de ben mi gelmedim?

Cəmil Əkbər

Olmayaydı

Əhli-hal insanın olması xoşdur,
Cahillər, nadanlar kaş olmayaydı.
Gözlər çaş olsa da, heç eybi yoxdur,
Fikirlər, xəyallar çaş olmayaydı.

Görmüşük həyatın çoxu - azını,
Hər kökdə çalmışıq telli sazını.
Yazı yazan elə yaza, yazını,
Yaxşılar-yamana tuş olmayaydı.

İnsafını, vicdanını atanlar,
Şər danışıb aralığı qatanlar.
Hər sifətlə vəzifəyə çatanlar,
Qanmazlar qanana baş olmayaydı.

Övladi-bəşərin üzü güləydi,
Oğulu güləydi, qızı güləydi,
Baxışı, nəzəri, gözü güləydi,
Çatılan qabaqlar, qaş olmayaydı.

Hamı zəhmətilə ucala bilə,
Qüvvə toplayaraq güc ala bilə,
Hünər meydanından bac ala bilə,
Gödələn ömürlər, yaş olmayaydı.

Kamal gərək hər bir kəsin sərində,
Ləl axtara dəryalarda, dərində,
Cıdıra çıxanda köhlən yerində,
Həmədan eşşəyi, toş olmayaydı.

Zimistan dağların başına düşə,
Yamacına düşə, döşünə düşə,
Torpağına düşə, daşına düşə,
Könül diyarında qış olmayaydı.

Qan qaraldıb evlər yıxan insanın,
El-obaya xain baxan insanın,
Ləyaqətə qənim çıxan insanın,
Günü-güzəranı xoş olmayaydı.

İnsanın əlləri işə qarışa,
Kotana, dırmığa, xışa qarışa,
Yeməyə, içməyə, aşa qarışa,
Əlləri, ayağı boş olmayaydı.

Ey *Cəmil*, yolumuz, izimiz haqdır,
Göz görmək üçündür, o niyə oxdur?
Dünyada onsuz da qara daş çoxdur,
İnsanın ürəyi daş olmayaydı.

■ Adem Oğuz

Deruni Haller

Nasıl zapt edeyim bilmem ki seni,
Aklın estiğine koşarsın gönül.
Hayal âleminde bulur neşeni,
Yaz bahar demeden coşarsın gönül.

Bazen bulanırsın bazen durulur,
Bazen bir vefasız yâre sarılır,
Gam yükünü çeke çeke yorulur,
Yârin hasretiyle yaşarsın gönül.

Kimlere vuruldun nelere kandın,
Hasret acısıyla kaç kere yandın,
Kâr edeyim derken yine aldandın
Hicran yarasını taşırsın gönül.

Kendine sırdaşsın kendine ayan,
Var mı senin gibi derdini yayan
Şeyda bülbül oldun yoktur anlayan,
Derdinin bendinde taşarsın gönül.

Ne ferman dinlersin ne tahtı tacı,
Her bir ayrılığın bin türlü acı,
Mecnun'a dönersin yoktur ilacı,
Daima çölleri aşarsın gönül.

Şeyranî'nin dile gelmez aşkıyla,
Candan öte cananıyla meşkiyle,
Harap olmuş yüreğinde köşküyle,
Deruni hallere düşersin gönül.

■ Aybəniz Qafarlı

İndi

“Ağıllı telefon, ustad olubdu,
Əsil ustad yeri boş qalıb indi”
Müxəmməs, Dilqəmi öyrənənmi var?
Aşıqlar aşiqi çaş qalıb indi.

Ruhani havasın qarışdırıblar,
Saz ilə qarmonu calaşdırıblar,
Kərəmi yenidən alışdırıblar,
Dastan söyləməyə baş qalıb indi?

Oyun havasını çalır sazımız,
Daha balaban yox, ay ustadımız,
Ya dövran dəyişib, ya avazımız,
Keçmişə atmağa daş qalıb indi.

Aybəniz laylasın sazdan alıbdı,
Mizrabın bilmir ki harda salıbdı.
Nisgili, həsrəti yurdda qalıbdı,
Süsənli dağlara qış gəlib indi.

Vasif Süleyman

Şairliyim Təzə Başlayır

Duyğular tarıma çəkilir yenə,
Ürək misra-misra sözə başlayır.
Mən elə bilirdim sözüm tükənər,
Demə şairliyim təzə başlayır.

Üstünə sərildi yendi dinmədim,
Özünü alova atmağı varmış.
Sağ olsun ilhamın üzü dönmədi,
Dar gündə dadıma çatmağı varmış.

Qurtardı kədərnən qəlbin davası,
Hər şeyi xəyala yozmağım gəlir.
Başımı götürüb şeir havası,
İlahi şeirlər yazmağım gəlir.

Bugündən mən nədi, qəm çəkmək nədi,
Qəmlər sonu qəmli oyuna çıxır.
Mən niyə sevirəm kədər çəkməyi?
Bir gün də görəcəm boynuma çıxır.

Bugündən davamız söz başındadır,
Ürək misra-misra sözə başlayır.
Təzə şeirlərim qız yaşındadır,
Demək şairliyim təzə başlayır.

■ Tacettin Çetin

Sitem

Tîr-i müjganınla dil-i mecruhu
Şerha şerha yarıp pürhun edersin.
Sevda sahrasında Leyla misali
Bende-i aşkını Mecnun edersin.

Erişse aşk ile destim destine,
Bir buse kondursam lebin üstüne,
Gamze-yi celladın cana kastı ne?
Süzersin çeşmini efsun edersin.

Hande-i hürremin benim sürurum,
Bir gün görmez isem bil ki ölürüm.
Bilmem kabahatim, nedir kusurum?
Beni her dem böyle zebun edersin.

Havayi Abdal'ım dermansız derdim.
Hasılı ömrümü yoluna serdim.
Senden özge yâre meyil mi verdim?
Biçare gönlümü mahzun edersin.

■ Köksal Cengiz

Bu Vatan Sahipsiz Değil

Tefrikayla içimize sızanlar,
Bilin ki bu vatan sahipsiz değil!
İçte, dışta kuyumuzu kazanlar,
Bilin ki bu vatan sahipsiz değil!

Tarihe sorup da öğren ben kimim?
Sırtımdan vurana tükenmez kinim,
Düşmana celâlli, dosta sakinim
Bilin ki bu vatan sahipsiz değil!

Ta ezelden tanıyorum ben seni,
Bin türlü oyunla, şaşmaz hileni.
Sanma biter yurdum için öleni,
Bilin ki bu vatan sahipsiz değil!

Asıp-kesme, atıp-tutma bolcadan,
Söyle şu kimliğin hangi locadan?
Bin bir uşak devşirsen bin kocadan,
Bilin ki bu vatan sahipsiz değil!

Asırlar geçse de kan, aynı kandır!
Küfre kılıç, mazlumlara kalkandır.
Söz konusu vatan olsa volkandır,
Bilin ki bu vatan sahipsiz değil!

"Türk" koymuş ya Yardan'ım adımı,
Bir düşünür, pîr atarım adımı.
Yeter artık kaçırdınız tadımı,
Bilin ki bu vatan sahipsiz değil!

Sabır taşım çatladı, çatlayacak,
Özümdeki yanardağ patlayacak,
Öfkem kimliğimi ispatlayacak,
Bilin ki bu vatan sahipsiz değil!

Demirden dağları benim eriten
Benim gemileri arzda yürüten
Benim süfli hayalleri baştan çürüten
Bilin ki bu vatan sahipsiz değil!

Çanakkale ve Milli Mücadele,
Bir kavga vermiştim yedi düvele.
Boşa heveslenme soysuz hergele!
Bilin ki bu vatan sahipsiz değil!

"Arz ı mev'ûd" demiş Siyon arsızı
Koydu yüreklere tarifsiz sızı.
Nöbette ırkımın oğulu, kızı
Bilin ki bu vatan sahipsiz değil!

Tasmanı tutana güvenme sakın
Doğar vadettettiği güneşi Hakk'ın.
Niyazkâr, halkımın kıyamı yakın!
Bilin ki bu vatan sahipsiz değil!

Peyman Dejbani Gəbəlu

Ürəyimdən

Rəhm elə sevgilim gəzmə aralı
Az məni yandırıb yax ürəyimdən
O qara qaş gözdən, qəmzə baxışdan
Dəyib bir eşq adlı ox ürəyimdən

Dedim gəl könlümü doldurma aha
Qız, məni öldürüb batma günaha
Düşüb ayağına sən gözəl şaha
Yalvarıb yaxardım çox ürəyimdən

Peyman'ım ucalıb hayım- harayım
Yetişib payızım, ötübdü yayım
Ulu yaradandan sən idin payım
Heç zaman olmazsan yox ürəyimdən

■ Metin Özarslan

Bakmışsın

Bakmışsın âlemde sedasız sessiz
Bakmışsın işine bakmıştır ömür
Bakmışsın çıkılmaz sokakta ıssız
Bakmışsın döşüne çakmıştır ömür

Bakmışsın bir yerde nefsin ile sen
Bakmışsın nafile her ne söylesen
Bakmışsın hayattan ne aldı isen
Bakmışsın başına kakmıştır ömür

Bakmışsın bal vermez arı oğulsuz
Bakmışsın varlısı kalmıştır çulsuz
Bakmışsın adressiz mektuptur pulsuz
Bakmışsın boşuna yakmıştır ömür

Bakmışsın yaşanmış kısacık bir an
Bakmışsın yüzyıla bedel bir zaman
Bakmışsın imbiktir sabır damlayan
Bakmışsın taşına akmıştır ömür

Bakmışsın geçinir bir yanı mutlu
Bakmışsın kaygılı ama umutlu
Bakmışsın ecelin boncuğu kutlu
Bakmışsın na'şına takmıştır ömür

TAYYİB ATMACA

Hece Serisi

5 KİTAP KARGO DAHİL 700 TL.

0 532 565 08 42

Hemen Sipariş Verin! | hecetaslaridergisi@gmail.com | www.kitapagaciyayinlari.com